

Заповѣденъ *пр.* повелительный: Хладнокрѣвно и съ заповѣд-
ный начинъ (*kalt und befehlend*). Э. Г. 46,

Заповѣдникъ *с. м.* повелитель: Дѣте-то скоро става единъ
малыкъ господарь и заповѣдникъ. Л. Д. 1872 р. 148.

Заповѣдь Заповѣсть *с. ж.* приказъ, приказаніе: Волзелей са
испрати отъ Златния-Брѣгъ съ заповѣдь да разори града Кумаси.
Л. Д. 1875 р. 11. Заповѣдта на господарь-тъ. (*Der Befehl des Herrn*).
Е. Г. 42. Калокира испратихъ споредъ князевъ заповѣсть. Р. 41. На
пратеници-тъ бѣше поръчено да идѣтъ при Свеналда съ заповѣсть
князевъ да чика князя Святослава. Р. 136. Народъ-тъ не знаилъ ко-
го да слуша, кога-то двамина-та издавали различни заповѣсти. I. 60.

Заповлѣкъ *са м. св.* начну ползти: А за да го не съгледать
дивацитѣ, скры са изъ отъ задъ дървѣтъ, заповлечи са къмъ въже-
ната си стѣла. Р. А. 105.

Запознакъ *м. св.* **Запознавамъ** *м. дл.* 1) узнаю, признаю,
узнаю, признаю: Тога старче ми го запознало, Оти било него-о-то че-
до. М. 65. 2) познакомлю, знакомлю: Б. е съставилъ своето обозрѣ-
ніе за това за да запознае руссите съ българскиятъ народъ. З. 110.
Запознакъ са Запознавамъ са познакомлюсь, сближусь, знаком-
люсь, сближаюсь: Робенсынъ си запозна съ гемиджія. Р. А. 14. Ныс
ся запознахме двама, като-що бѣхме чужденци. X. I, 134. Това са
най-нужни-тъ матеріали за да се запознаемъ съ закони-тъ на езикъ-тъ
си. Л. Д. 1870 р. 128. Кога Теофанія си запозна добръ съ Цимисіа,
тя обрече Никифора на смръть. (*Сблизившись съ нимъ, Ѳ. обрекла Н.*
смерти). Р. 141.

Запомниъ Заповниъ *м. св.* запомню. **Запом(ню)вамъ** *м. дл.*
запоминаю: Само запомни това добръ. X. I, 33. Одморившиятъ са утъ
заповна поскоро и усвоява иденте по-лесно. З. 124. Не си родители
заповнихъ, В' нѣжнъ ми мягкъ младостъ премилъ Вѣдно сираче клѣтъ
останахъ, Милостна ми рѣка възпита. Гн. 50. Заповни добръ, че-
столюбиво момче! (*Merk dies, ehrgeiziger Lüngling!*) Рш. 72. **Запом-**
ниъ са запомню себя. **Запом(ню)вамъ са** *м. дл.* помню себя: И
не само азъ, нѣ и сичкитѣ ми подданици не сж видѣли такива та-
къми отъ както сж ся запомнѣли въ тоя островъ. X. II, 56. **Запом-**
нуваніе *с. с.* запоминаніе, воспоминаніе: Не оста въ него нито дыра
отъ запомнуваніето на заминалото примеждіе. Р. А. 10.

Запопъ *м. св.* посвящу во священники. **Запопвамъ** *м. дл.*
посвящаю во священники: Патріаршія го задѣчва, запопва, само трѣба
да ся съгласи и да плати, ето-ти го послѣ Владыка! Гн. 209. **Запо-**